

ŽUPANOV UVODNIK

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Si lahko vsi skupaj predstavljamo, da je pred nami jubilejna, že 40-a številka Novic Občine Rače-Fram? Že 10 let vas preko tega lokalnega glasila obveščamo o aktualnostih pred domačim pragom in tudi širše. Toliko let se naša Simona Antolič, skupaj z uredniškim odborom, občinsko upravo in zunanji sodelavci trudi, da vam vsake tri mesece posreduje takšne in drugačne informacije. V tokratni, štirideseti številki, boste našli tudi precej prednovoletno obarvanih vsebin, saj je pred nami praznični, "čarobni" december.

To je čas, ko vsi ljudje hitijo, da postorijo še čim več in izpolnijo še kak zadani cilj, "pod streho spravijo" še kakšno nedokončano stvar tega leta. Te nedokončane stvari so zelo različne - različne od človeka do človeka, od društva do društva, od ene do druge lokalne skupnosti, od države, pa vse do sveta kot celote.

Veseli smo, kadar uspemo uresničiti kakšno željo in premakniti osebne meje mogočega; sam bom leto 2008, denimo, pomnil tudi po tem, da sem se, skupaj z nekaterimi člani Planinskega društva Fram, prvič dotaknil najvišje točke domovine in s Triglava pogledal na raj pod njim. Žal pa se veliko naših želja nikoli ne uresniči. Velikokrat jih prekine kaj naključnega, nam neznanega, popolnoma neplaniranega in nepredvidenega. Najrazličnejše nesreče, bolezni, izgube služb, pomanjkanje denarja - vse to in še kaj so dogodki, ki velikokrat preprečijo in spremenijo naše plane ter smeri življenja.

Svetovna kriza, o kateri se je še pred pol leta govorilo kot o lažjem prehladu svetovnega gospodarstva, je močno potrkala tudi na naša vrata. Razmere, ki nas čakajo zaradi finančne in gospodarske krize, niso rožnate. Svet je postal globalna vas, vse slabo se dotika skoraj vsakega prebivalca na planetu, države so prisiljene reševati najbogatejše, najpremožnejše, kajti spopad le-teh bi za sabo potegnil še večjo krizo, še več brezposelnih.

Še kako drži pregovor, da "ko si malo dolžan, si dolžnik", ko pa si dolžan več kot si vreden, pa postaneta s posojilodajalcem partnerja, ker mora predvsem on skrbeti za to, da ne bankrotiraš in s tabo vred tudi on sam.

Prepričan sem, da kriza, ki se je dotaknila tudi Slovenije, ni v večji meri produkt naših napačnih ravnanj v preteklosti. Prepričan sem tudi, da je v Sloveniji dovolj sposobnih ljudi, ki se v času, ki prihaja, ne bodo smeli deliti na "naše" in "vaše", ki bodo znali pomagati pri reševanju finančne krize in recesije.

Ne glede na takšne ali drugačne dogodke doma ali po svetu, na izpolnjene ali neizpolnjene plane nas ali drugih, pa se bo svet vrtel dalje. In tako se bo počasi odvrtelo tudi letošnje leto. Le še nekaj dni in za nami bo ostalo vse dobro in vse slabo leta 2008, ki ga zapuščamo.

Ne glede na dogajanja doma in po svetu pa si ne smemo dovoliti odvzeti časa in čara prazničnega decembra, polnega pričakovanj Božička in dedka Mraza. To je tudi čas za obračun vseh vrst, za mnoge tudi čas za pogled vase. Adventni čas je za mnoge največji družinski praznik - ne zgolj praznik otrok, ampak tudi praznik odraslih, ki se mnogokrat v teh predprazničnih dneh spomnimo svojega otroštva, ko nam je december kljub tedanjim mrzlim, zasneženim zimam, prinašal predvsem veliko radosti. Vsi smo nestrpnno pričakovali Miklavža, pri čemer so bile čokolade in oranže že veliko darilo. Kmalu za tem je nastopil božični čas, še pomembnejšo vlogo v preteklosti pa je imel dedek Mraz. Veliko radosti nam je dala tudi "tepešnica", ko smo lahko odrasle "našeškali" po zadnji plati in za to prejeli še darilo.

December je torej bil in ostaja čas za družabnost. Je čas, ko smo ljudje ob različnih oblikah druženja še prijaznejši, bolj sproščeni in veseli. V decembru je veliko priložnosti, da se snidemo s svojimi najbližjimi, sodelavci, prijatelji, znanci in sosedi. Ne zamudite izobilja možnosti srečanj, druženja in veselega razpoloženja, zato vas vse skupaj vabim na božično-novoletne prireditve in na drugo silvestrovanje na grajskem dvorišču.

Pred nami so, kot rečeno, prazniki - dan samostojnosti, torej državni praznik, na katerega smo še posebej ponosni, pa tudi božično-novoletni prazniki, ki jih vsako leto radostno pričakujemo. V dneh, ki so namenjeni praznikom, praznujte, ustavite delo in se veselite, zdravje, sreča in veselje pa naj vas vodijo skozi vse prihajajoče leto 2009.

Želim vam obilo prijetnih trenutkov ter nadvse uspešno in ustvarjalno novo leto na vseh področjih, da bi bilo lepega veliko več kot težav, da bi se naše poti križale kot poti razumevanja, naklonjenosti in prijaznosti. Želim vam, skratka, prijetna decembrska praznovanja in srečno novo leto 2009.

Branko LEDINEK,
župan

POZDRAV IZ NAŠEGA UREDNIŠTVA

Leto 2008, ki se izteka, je za vse, ki imamo radi in nadvse cenimo lepoto slovenske pisane besede, nekaj posebnega, pomembnega in slovesnega. Mineva namreč natanko pol tisočletja, odkar se je rodil Primož Trubar (1508 - 1586), osrednja osebnost slovenskega protestantizma. Gre za obdobje reformacije, ki je našim prednikom prineslo prvo knjigo v slovenskem jeziku in prvo slovensko tiskano knjigo sploh - Katekizem, ki mu je sledil še Abecednik. S tem so

bili postavljeni temelji našega knjižnega jezika, sočasna prva omemba pojma Slovenec pa predstavlja korenine, iz katerih izhajajo vse nadaljnje pisne sledi našega naroda.

Zgolj drobcena senca tega velikega in zgodovinskega dogodka je okrogla obletnica, ki je letos v veselje in ponos našemu uredništvu, upam pa, da tudi širšemu okolju. Septembra 2008 je namreč minilo deset let, odkar so Novice Občine Rače-Fram prvič "potrkale" na vaša vrata, prav sedaj pa v rokah držite že štirideseto številko. Za tiste, ki redno ali občasno dopisujete v naš časopis, ki ga radi prebirate, predvsem pa za naše uredništvo in zame osebnost, je vsak nov izdelek zgodba zase - podobna, a vendarle vselej vsebinsko, vizualno in doživljajsko nekoliko drugačna.

"Kaj že sedaj, z ozirom na takšne in drugačne možnosti ter okoliščine, delamo dobro in kaj je tisto, kjer je morebiti še neizkoriščen manevrski prostor za izboljšave?" je eno izmed ključnih vprašanj, na katerega uredniki lokalnih glasil, novinarji, fotografi, grafični oblikovalci, tiskarji in vsi, brez katerih tiskanih medijev ne bi bilo, iščemo odgovore in izmenjujemo izkušnje na tradicionalnih jesenskih srečanjih predstavnikov lokalnih časopisov Slovenije. Letošnje, enajsto po vrsti, je bilo blizu, v sosednji občini Slovenska Bistrica, ob pomoči matične lokalne skupnosti in drugih pokroviteljev pa sta organizacija in izbor gostov fantastično uspela uredniškemu kolegu Bojanu Siniču iz tednika Panorama. Da so lokalni časopisi pomemben in vpliven dejavnik oblikovanja javnega mnenja v lokalnem okolju in da so lahko občinska glasila, katerih izdajatelj so občine, odlična dopolnitev obstoječega medijskega prostora v prizadevanjih po boljši obveščenosti občanov, ni le eden izmed zaključkov letošnjega stanovskega druženja (na njem je sodelovalo okoli 70 predstavnikov iz 28 uredništev slovenskih lokalnih časopisov), temveč tudi mnenje prvega moža naše države, predsednika dr. Danila Türka, ki je zbrane v Viteški dvorani slovenjebistriškega gradu pozdravil in po mnenju večine izjemno izbrano, prijazno in vsebinsko bogato nagovoril. Z zadovoljstvom lahko povem, da sem bila po uradnem delu, ki je dal kar nekaj novih spoznanj o kakovostnem lokalnem časopisu, najbolj ponosna na spoznanje, da pri Novicah že od vsega začetka v dobršni meri udejanjamo literarni pristop k pisanju. Ta možnost je po prepričanju uvodničarjev, dobrih poznavalcev in sodelavcev slovenskih medijev, ena najpomembnejših v nizu tistih, ki se je ustvarjalci lokalnih časopisov v primerjavi z nekaterimi drugimi lahko poslužujemo. Za to je sicer potrebnega nekaj več truda in

znanja, ki pa seveda sama po sebi ne zadoščata, temveč lahko pomenita "piko na i" in dodano vrednost le, če predstavljata nadgradnjo izpolnjenih temeljnih pogojev slehernega uredništva - objektivnega poročanja, avtonomnosti pri delu, profesionalnosti in etičnosti. V zameno za tak literarno obarvan (in po možnosti z zgovornimi fotografijami pospremljen) pristop, ki se ne zadovoljuje zgolj s klasično poročevalsko suhoparnostjo tistih (plačljivih) medijev, ki izhajajo dnevno in so namenjeni širši ciljni skupini, pa dobi lokalni časopis ne samo naklonjene, zveste bralce, temveč tudi sočnost, človeško noto in nesluteno moč, ki se je mnogi niti ne zavedajo.

Spoštovani! Pred vrati je leto 2009. Zavrtite si ga po svoje, zadovoljno in optimistično mu pomežiknite. V mislih in ravnanjih bodite naklonjeni ne le sebi, temveč tudi drugim. Imejte se radi. Bodite dobronamerni. Pozabite morebitne zamere, pokopljite najgrozovitejše čustvo - sovraštvo. In kadar v tem podivjanem, vrtinčastem tempu res ne gre vse gladko in brez prepira - doma, v službi, med sosedi - ne pustite, da se po izraženih nesoglasjih vaša srca oddaljijo in besedne rane ostanejo nezacepljene. Ne izgovarjajte nepremišljenih besed, ki bi naredile še večji razdor, vas še bolj odtujile. Dejstvo je, da imamo vsi boljše in slabše dneve, vzpone in padce, predvsem pa smo vsi ljudje in se potrebujemo med seboj. Še več: vsak od nas, vsak brez izjeme, četudi se tega morda ne zaveda, je brez dvoma pomembna nitka v preprogi življenja kakšne druge osebe. In gotovo globoko v sebi vsi stremimo po sobivanju v slogi in miru ter nihče zares ne želi, da bi prišel dan, ko bi postala razdalja do sočloveka tako velika, da ne bi bilo več mogoče najti poti nazaj.

Ob tem še zgovorna misel: "Nek mož je opazoval otroka, ki sta ob vodi oblikovala grad iz peska. Ko sta ravno končala izdelek, za katerega sta potrebovala veliko časa in potrpljenja, je prišel močan val in njun grad zravnal s tlemi. Mož je pričakoval otroške solze in jezo. A se je zmotil. Otroka sta namreč sedla, se prijela za roke in se smejala, nato pa kmalu začela graditi nov grad. In, res je: vse stvari v življenju, ki jih ustvarjamo s toliko časa in energije, so pravzaprav zgrajene v pesku, minljive. Zares trajni so samo naši odnosi z ljudmi. Prej ali slej bo prišel val in odnesel tisto, kar smo zgradili s toliko truda. Ko se bo to zgodilo, se bo lahko smejal samo tisti, ki se bo imel s kom držati za roke."

V decembru, mesecu številnih lučk, prazničnih vonjav in jedi, druženj ter izrekanj najboljših želja, naj vam bo posebno prijetno; želim in privoščim vam obilo toplih pogledov, sladkih nasmehov, mehkih objemov, nežnih občutkov. Uživate v vsem, kar že imate, veselite se vsega lepega, kar še pride. Verjemite, da bo prihodnost tisto, kar je morda slabo, nadomestila z boljšim; pomagajte ji pri tem in zaupajte v moč dobrega.

Radosten božič želim vam in vsem, ki vašim življenjem dajejo vredno vsebino, vnašajo barvitost in vedrino v vaš vsakdan in vam veliko pomenijo, novo leto 2009 pa naj vam bo radodarno naklonjeno s srečo, zdravjem in razumevanjem.

*Simona ANTOLIČ,
odgovorna urednica*

DECEMBER JE...

Na tem našem preljubem planetu je na koledarju spet december - zadnji, najtemnejši, a zaradi praznikov za mnoge najlepši mesec v letu...

Le za ščepec bledikavega sonca, dolga noč, meglen, turoben dan, to je december, ko naš korak je utrujen, težak in človek sanjavo zaspan...

A ko prvi beli kristalčki lahko zaplešejo po zraku, otroci zdirjajo iz hiše, že kepe valijo in snežaka gradijo, dokler se nasmeh na njegov obraz ne nariše...

Za konec postavnemu črnookemu junaku za nos vtaknejo še korenček, si pomanejo ročice in hitro odhite na toplo, kjer dom krasi adventni venček...

Tam na drugem koncu pa se sliši pritajeni smeh in vrisk, ko mlad fant svojo skrito simpatijo zardelo "nariba", nato pa s smučmi ponosno spusti se z vrha hriba...

Trgovine so polne... police prepolne vsega... med njimi vsak dan naletimo na gnečo in kdo ve, če res ne drži, da so veliki nakupi za nekatere nadomestek za srečo...

Naposled se ljudje umirijo ter utrujeni od celoletne naglice in decembrskega blišča za božič pustijo delo in skrbi ter se z najbližjimi zberejo okrog domačega ognjišča...

Ko se zvečeri, ugasnemo luči, da slovesno okrašeno božično drevo v vsej lepoti zažari, dih zadržimo, si kaj zaželimo, Božiček pa, kot dobra vila, že prej nastavlil je darila...

Le nekaj dni kasneje sledi najdaljša noč, opolnoči nebo ožarijo številni ognjemeti, mi pa prižgemo kresničke, si voščimo in polni najlepših želja zaplešemo tesno objeti...

Dragi bralci in bralke občinskih Novic, zdaj pa še naša skromna, a srčna želja: naj leto 2009 izpolni vaša pričakovanja, udejanji upe in prinese 365 dni veselja.

Uredništvo

NOVICE OBČINE RAČE-FRAM; javno glasilo

Letnik XI, številka 40 - 3/2008; v Račah, decembra 2008 (poština plačana pri Pošti 2327 Rače)

Odgovorna urednica:
Uredniški odbor:
Jezikovni pregled:

Simona ANTOLIČ
Lidija BELCA, Simona NAPAST, Jože BOBOVNIK
Simona ANTOLIČ

Fotografije:

Nepodpisane fotografije so posneli avtorji člankov.

Izdajatelj:
Naslov uredništva:

Občina Rače-Fram, Grajski trg 14, 2327 Rače
Uredništvo Novic Občine Rače-Fram
Grajski trg 14, 2327 Rače, tel.: 02 609-60-28, fax: 02 609-60-18
e-mail: simona.antolic@race-fram.si
spletna stran: www.race-fram.si

Računalniški prelom:
Tisk:

Grafični studio GOGI, Prečna 9b, Maribor
Tiskarna ROJKO d.o.o., Ptujška c. 80, Rače

Glasilo je tiskano v 2700 izvodih in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Rače-Fram brezplačno.

Vsi prispevki, ki jih pošljate za objavo, morajo biti lastnoročno podpisani, razvidna naj bosta kraj in datum pisanja. Prispevek opremite z naslovom, navedite avtorja besedila in fotografij. Če pišete v imenu skupine ljudi - zavoda, društva, politične stranke in podobno, opremite dopis z žigom in podpisom odgovorne osebe. Poleg prispevka, če imate le možnost, oddajte tudi računalniški zapis na disketi, CD-ju ali ključku. Fotografije oddajte v obliki originala ali jih pošljite v posebni prilonki po elektronski pošti (v JPG formatu). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Ponatis celote ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Nenarocnih fotografij ne vračamo.

Javno glasilo Novice Občine Rače-Fram je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS, pod zaporedno številko 52. Za glasilo se plačuje 8,5 % DDV.